

[Socialministeren.]

mærket godt præstere mindst lige saa gode Beviser, som det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen undlod at præstere for sine Paa-stande, for, at Landbruget har givet blankt op. Jeg kunde med selvsamme Ret staa op og sige: Hvad har Landbruget gjort? Landbruget har givet fuldkommen blankt op over for den Krise, det er kommet ind i. Hvor har Landbruget virkelig for Alvor paapeget den gennemgribende Sanering af Landbrugets Forhold, der maa til en Dag for at gøre Landbruget til et Erhverv, der kan eksistere i Danmark? (*Edvard Sørensen*: Større Eksport!). Det er gold Tale. Der er jo andre Mennesker i dette Land, og det maa det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen erindre, Danmark kan nu engang ikke leve af Landbruget alene. Hvad vi skal gøre med den halve Million Arbejdere, som dog eksisterer uden for Landbruget, siger det ærede Medlem ikke noget som helst om. (Afbrydelse af *Edvard Sørensen*). Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen skylder os Bevis for, at en forøget Eksport af Landbrugsvarer, skabt af udenlandske Foderstoffer til Overpriser, og solgt som færdige Landbrugsvarer til Udlandet til Underpriser, er en Forretning, som Familien Danmark kan være tjent med. Dertil kommer en Ting til, som det ærede Medlem heller ikke maa glemme, nemlig at fortælle os, hvordan vi skal bære os ad med i det lange Løb at forøge Afsætningen til et Land, der fastholder at ville sælge mere til os, end det vil købe af os, paa Trods af at der i det, vi sælger til det paagældende Land, er megen udenlandsk Valuta, saaledes, at vi ikke alene skal betale Forskellen mellem de reelle Beløb, men ogsaa den udenlandske Valuta.

Det ærede Medlem kan ganske roligt gaa hjem og overveje disse Problemer, og saa kan vi tale sagligt om Tingene, saa kan vi tage alle disse Problemer op til en samlet Drøftelse. Men inden man gaar til uden videre at ødelægge Eksistensmulighederne for dansk Haandværk og Industri derved, at vi knap nok maa faa Raastoffer til Eksportindustrien, og slet ikke til Hjemmevarefabrikationen, men alene skal lægge hele vor Omsætning an paa at afsætte Landbrugsprodukter, skylder man os Beviset for, at den Landbrugsproduktion, her er Tale om, er en rentabel Produktion, som vi kan være tjent med.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksens Tale blev holdt ret afdæmpet, men den indeholdt saa mange flere saarbare Punkter;

paa en lang Række Punkter var den gold Agitation, som man efter min Opfattelse bør holde op med. Det forandrer ikke Fler-tallet hverken i dette høje Ting eller i det andet høje Ting, at man vedblivende holder Taler af den Art, og det tjener ikke Landbrugets Interesser. Det er langt mere nyttigt at komme til Erkendelse af, hvad der er rigtigt, og hvad der kan mangle. Gør vi det, saa er vi straks i Stand til at komme paa Talefod med hinanden — og det er vi jo ikke i Øjeblikket, saaledes som Partiet Venstre fører Agitationen.

Saa taler man om de stive Tariffer, der nu skal bringes i Anvendelse over for det Arbejde, der her er Tale om. Hvor gælder nu de stive Tariffer? Er der et eneste Medlem af dette høje Ting, der kan præstere Bevis for, at de Lande i Verden er økonomisk bedre stillede end Danmark, hvor man har ødelagt alt Løngrundlag for Arbejderbefolkningen og tvunget den ned paa et økonomisk Standpunkt, der er det fuldkomne Pjalteproletariats? Der er ikke een, der er i Stand til at paavise, at de paagældende Lande er blevet rigere derved.

Enten har man Tariffer, eller ogsaa har man ikke Tariffer, og det sidste betyder at komme ud i de Tilstande, hvor den mest hensynsløse Arbejdsgiver, den, der er i Stand til at drive Lønningerne længst ned, er den, der bestemmer den faktiske Løn. Det kan Arbejderne ikke være tjent med, og man maa derfor gøre sig fortrolig med, at naar der er oprettet Overenskomster, maa de ogsaa være gældende paa de Omraader, der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen rejste Spørgsmaalet, hvorvidt der skal betales de forskellige Tillæg. Jeg skal herom sige, at det er Mening, at paa de Omraader, hvor Arbejdet sædvanemæssigt udføres i Akkord, skal de Mennesker, der her skal i Arbejde, langvarigt arbejdsløse og helt unge arbejdsløse, netop for at der kan gives dem Mulighed for at arbejde paa normal Maade, beskæftiges ved Arbejdet som Akkordarbejde — derved bestemmer de i ikke ringe Grad selv, hvad de skal have ud af det —, og de skal naturligvis have de Tillæg, Overenskomsterne indeholder. De skal have den nedsatte Arbejdstid, som ikke er mere nedsat, end at de paagældende ved at faa denne Indtægt paa 36—40 Kr. om Ugen, i alt Fald overalt uden for Byerne, vil være saa langt bedre stillede end baade de, der har Understøttelse af Arbejdsløshedsforsikringen, og de, der faar Socialhjælp, at der efter min Opfattelse ikke kan være Tale om